

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010568
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814010568.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Miroslava Lackoviča a Ing. Milana Pepicha na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. januára 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný: X. F., nar. XX.XX.XXXX v Q.,
trvale bytom Mesto Q., prechodne bytom Q.,
S. č. X/X, t.č. bytom Q., U. č. XX,
okres Prievidza,

je vinný, že

v presne nezistené dni od 20. augusta 2014 do 05. septembra 2014 v Q., v byte na ulici S. E. číslo X/X, štyrikrát vykonal s maloletou F.C., narodenou XX.XX.XXXX, s jej súhlasom pohlavný styk, hoci vedel, že táto ešte nemá 15 rokov,

teda

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

tým spáchal

pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a za to sa

odsudzuje

Podľa § 201 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.5 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného X. F., vypočul poškodeného R. C., svedkyne F. C., N. Z., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný X. F. v prípravnom konaní v plnom rozsahu k trestnej činnosti sa doznal, popísal svoje konanie voči maloletej. Na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Uviedol, že k trestnej činnosti v prípravnom konaní sa doznal z dôvodu, že bol pod psychickým tlakom, dozvedel sa, že jeho matka trpí nevyliciteľnou chorobou. Uviedol, že nie je pravdou, že by s maloletou pred jej dovŕšením 15 rokov mal pohlavný styk. Uviedol, že to ani nebolo možné z dôvodu, že v tom období pracoval ako brigádnik v Q. F. v Q., domov chodil až po skončení práce, pričom po príchode domov musel sa venovať svojmu mladšiemu bratovi, zabezpečovať starostlivosť o domácnosť, pretože jeho matka toto nemohla zabezpečiť. Ďalej uviedol, že počas celej doby býval s matkou a táto sa v prevažnej miere zdržovala v byte. Ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že je pravdou, že s maloletou mal pohlavný styk a to jedenkrát a to až po tom, čo dovŕšila 15 rokov. Na záver svojej výpovede uviedol, že pokiaľ poškodená dnes zmenila svoju výpoveď, tak klame, pretože aj v súčasnej dobe sa s poškodenou stretáva, táto ho neustále vyhľadáva, čo môže dokázať aj výpoveďami svedkov.

Poškodený R. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je otcom maloletej. Uviedol, že od priateľky sa niekedy v auguste 2014 dozvedel, že na facebookovej stránke objavila jeho dcéru, že mala sex s obžalovaným, boli tam ľúbostné správy, pričom komunikácia bola medzi jeho dcérou a obžalovaným. On sa jej hneď na toto spýtal, pričom dcéra toto dlho zapierala, uvádzala, že styk s obžalovaným nemala a až na jeho nátlak, keď ju zbil lopárom sa mu priznala, že mala s obžalovaným štyrikrát pohlavný styk, pričom bližšie nepopísala, kedy a kde. Poškodený ďalej uviedol, že dňa 07. marca 2015 sa stretol so svojím bratom H. C. a keď prišli spolu domov, tak domov prišla aj jeho dcéra, pričom brat sa jeho dcéry pýtal, ako dopadol súd, na čo mu jeho dcéra povedala, že na súde klamala, pretože bola ovplyvnená obžalovaným a jeho obhajcom. Uviedla, že je pravdou to, čo vypovedala na Polícii a že s obžalovaným mala štyrikrát pohlavný styk pred dovŕšením pätnástych narodenín.

Svedkyňa F. C. vo svojej výpovedi dňa 03. marca 2015 na hlavnom pojednávaní uviedla, že nie je pravdou, čo uvádzala v prípravnom konaní, t.j. že by mala s obžalovaným pohlavný styk pred dovŕšením 15 rokov. Uviedla, že s obžalovaným mala pohlavný styk len jedenkrát a to po dovŕšení 15 rokov a to v októbri 2014. Svedkyňa uviedla, že otcovi sa priznala až na jeho nátlak, hoci to nebola pravda, t.j. že by s obžalovaným mala pohlavný styk a z horeuvedeného dôvodu na tomto trvala aj pri gynekologickom vyšetrení.

Svedkyňa na záver uviedla, že už nechce klamať, preto hovorí pravdu a s obžalovaným má už v súčasnosti len kamarátsky vzťah. Svedkyňa dňa 05. januára 2016 na hlavnom pojednávaní uviedla, že nie je pravdou, čo uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 03. marca 2015, t.j. že s obžalovaným nemala pred dovŕšením 15 rokov pohlavný styk. Uviedla, že klamala a to z toho dôvodu, že ju na to naviedol obžalovaný a jeho obhajca. Uviedla, že je pravdou to, čo uvádzala vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, pričom na hlavnom pojednávaní popísala, kedy a kde došlo medzi ňou a obžalovaným k pohlavnému styku. Uviedla, že na hlavnom pojednávaní dňa 03. marca 2015 klamala z toho dôvodu, že nechcela obžalovanému ublížiť, pretože obžalovaný mal v tom čase ťažko chorú matku a taktiež z toho dôvodu, že sa obžalovaného aj bála. Ďalej uviedla, že po rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sa obžalovaný začal k nej správať majetnícky, vyhrážal sa jej. Na záver svojej výpovede uviedla, že s obžalovaným komunikuje v súčasnej dobe len formou facebooku.

Svedkyňa N. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je matkou obžalovaného. Ďalej uviedla, že má rakovinu, celý čas sa zdržiavala vo svojom bydlisku. Uviedla, že by zaregistrovala, keby mal obžalovaný pohlavný styk s maloletou. Uviedla, že keď aj maloletá bola u nich, nikdy neboli sami, vždy tam boli ich kamaráti, resp. jej deti.

V spise sa nachádza zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 01. septembra 2014, z ktorej vyplýva, že predmetného dňa o 12.00 hodine poškodený podal trestné oznámenie. Zo správy z gynekologického vyšetrenia z č.l. 24 vyplýva, že F. C. bola dňa 16. septembra 2014 vyšetrená, uviedla, že pred mesiacom mala pohlavný styk s obžalovaným. Z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 177/2013-67 zo dňa 11. novembra 2013 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený za pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm. a) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, výkon ktorého mu súd podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Na č.l. 56-57 sa nachádza oznámenie k dohode o brigádnickej práci študentov, z ktorej vyplýva, že obžalovaný vykonával brigádnicke činnosti od 01. júla 2014 do 19. októbra 2014 v Q. F. T..

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, dospel k záveru, že v danom prípade bolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní v plnom rozsahu k trestnej činnosti sa doznal, žiadal uzavrieť dohodu o vine a treste, pričom prokurátorka obžalovaného predvolala na uzatvorenie dohody o vine a treste, kde obžalovaný uznal spáchanie trestnej činnosti, avšak obžalovaný odmietol prijať trest, aký mu navrhla prokurátorka. Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti, súd jeho obranu bral len ako účelovú. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Na jednej strane obžalovaný v prípravnom konaní k trestnej činnosti sa doznal, na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti, t.j. že by sa trestnej činnosti dopustil, pričom zdôvodnil, prečo sa priznal, na druhej strane svedkyňa F. C. v prípravnom konaní obžalovaného z konania usvedčovala, hoci na hlavnom pojednávaní dňa 03. marca 2015 uviedla, že obžalovaný trestnej činnosti sa nedopustil, pričom vo svojej výpovedi zdôvodnila, prečo v prípravnom konaní vypovedala tak, ako vypovedala, na hlavnom pojednávaní dňa 05. januára 2016 jednoznačne vo svojej výpovedi potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania. Výpoveď svedkyne z hlavného pojednávania zo dňa 03. marca 2015 vzal súd ako nedôveryhodnú, pretože svedkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 05. januára 2016 dôveryhodne zdôvodnila, prečo vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 03. marca 2015 tak, ako vypovedala. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že svedecká výpoveď poškodenej z prípravného konania, ako i z hlavného pojednávania dňa 05. januára 2016 je dôveryhodná vzhľadom aj na správu z gynekologického vyšetrenia z čl. 24, z ktorej vyplýva, že F. C. bola dňa 16. septembra 2014 vyšetrená, pričom uviedla, že pred mesiacom mala pohlavný styk s obžalovaným. Súd konanie obžalovaného tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., pretože obžalovaný vykonal súlož s poškodenou F. C., t.j. osobou mladšou ako pätnásť rokov, hoci vedel, že poškodená nemá ešte pätnásť rokov.

Pokiaľ obžalovaný navrhoval zabezpečiť správu z facebooku a vypočúť svedkov M. P., jeho starú matku T., R. R., C. R., M. T., ktorí by súdu mohli potvrdiť, že aj v súčasnej dobe sa s poškodenou stretáva, resp. že táto mala pohlavný styk s R. R., resp. nariadiť znalecké dokazovanie na vyšetrenie duševného stavu poškodenej F. C., pretože táto klame, súd tieto návrhy zamietol, pretože skutok sa stal v roku 2014, pričom títo svedkovia pri páchaní trestnej činnosti neboli prítomní, pre súd nie je dôležité, či sa obžalovaný s poškodenou v súčasnosti stretávajú a súd nezistil dôvody na skúmanie duševného stavu poškodenej.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na tom, aby nedochádzalo k predčasnemu pohlavnému životu osôb, ktoré ešte nedovŕšili pätnásť rokov, čo obžalovaný nerešpektoval. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcou okolnosťou je to, že v minulosti bol už odsúdený. Motívom konania obžalovaného bola nerozvážnosť.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Doposiaľ bol dvakrát riešený v priestupkovom konaní, doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 177/2013-67 zo dňa 11. novembra 2013, kde bol obžalovaný odsúdený pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1,2 písm. a) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, výkon ktorého mu súd podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 184/2013-109 zo dňa 11. novembra 2013, kde bol obžalovaný uznaný vinným za zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 177/2013-67 zo dňa 11. novembra 2013.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, vzhľadom na to, že sa dopustil opätovného zločinu, uložil súd obžalovanému po použití ustanovenia § 38 ods.5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v samej spodnej hranici zákonom takto stanovenej trestnej sadzby v trvaní šesť rokov a šesť mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.